

Sygn. akt IX U 1016/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 listopada 2015r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Barbara Kuźdrzał-Kiermaszek
Protokolant:	Monika Holona

przy udziale

po rozpoznaniu w dniu 9 listopada 2015r. w Rybniku

sprawy z odwołania M. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania M. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 28 kwietnia 2014r. Znak (...)

- zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż przyznaje ubezpieczonej prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy począwszy od 1 marca 2014r na 2 (dwa) lata.

Sędzia

Sygn. akt IX U 1016/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 28.04.2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonej M. K. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres od 01.03.2014r., podnosząc w uzasadnieniu brak podstaw do wypłaty świadczenia w sytuacji uznania ubezpieczonej orzeczeniem Komisji Lekarskiej ZUS za zdolną do pracy.

Ubezpieczona w odwołaniu od decyzji domagała się jej zmiany poprzez przyznanie prawa do świadczenia, kwestionując prawidłowość orzeczenia Komisji Lekarskiej.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak

w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił co następuje:

Ubezpieczona M. K. urodziła się w dniu (...)

Posiada wykształcenie średnie medyczne – opiekunka dziecięca, oraz policealne – technik administracji. Przed nabyciem prawa do renty pracowała jako pomoc nauczyciela w przedszkolu na 1/2 etatu. Od 01.09.2012r. do 28.02.2014r. była uprawniona do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy.

W dniu 22.01.2014r. wystąpiła z wnioskiem o ustalenie uprawnień do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres. W rozpoznaniu tego wniosku, organ rentowy powołując się na treść orzeczenia komisji lekarskiej ZUS wydał decyzję odmowną z dnia 28.04.2014r. od której, ubezpieczona złożyła odwołanie.

W toku postępowania przed tut. Sądem ubezpieczona została poddana badaniu przez biegłych z zakresu psychiatrii i psychologii, którzy na podstawie przedłożonej dokumentacji medycznej oraz w oparciu o wyniki przeprowadzonego badania rozpoznali u ubezpieczonej zaburzenia depresyjne i lękowe z somatyzacją.

Aktualny stopień nasilenia tych schorzeń, objawiający się występowaniem obniżonego nastroju i napędu, lęku o znacznym natężeniu ograniczającym prawidłowe funkcjonowanie opiniowanej w środowisku zewnętrznym, problemami ze snem, małą tolerancją na stres, obecnością myśli rezygnacyjnych, problemami z koncentracją uwagi, powoduje u ubezpieczonej częściową niezdolność do pracy zgodnej z kwalifikacjami zawodowymi na okres dwóch lat.

Odmienne stanowisko wyrazili biegli: psychiatra lek. med. B. K., psycholog mgr E. K. (1) oraz biegły z zakresu medycyny pracy lek. med. A. R., w ocenie których ubezpieczona nie utraciła zdolności do pracy.

Powyższe Sąd ustalił na podstawie akt organu rentowego oraz opinii biegłych z zakresu psychiatrii lek. med. E. K. (2) z dnia 31.07.2014r. (k.13-18), z zakresu psychologii mgr E. K. (1) z dnia 31.07.2014r. (k.19-23), z zakresu medycyny pracy lek. med. A. R. z dnia 17.01.2015r. (k.51-52) oraz biegłych z zakresu psychiatrii lek. med. B. D. z dnia 23.12.2014r. (k.73-77) i lek. med. A. W. z dnia 18.06.2015r. (k96-99).

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej zasługuje na uwzględnienie.

Konieczną przesłanką prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w rozumieniu art.57 ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz.U. z 2013, poz. 1440 ze zm.) jest istnienie niezdolności częściowej w rozumieniu art. 12 ust. 3 tejże ustawy stanowiącego, iż częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Z przeprowadzonego postępowania dowodowego w sprawie wynika, iż ubezpieczona jest nadal częściowo niezdolna do pracy w wykonywanym zawodzie z przyczyn psychiatrycznych na okres dalszych dwóch lat.

W toku postępowania przez tut. Sądem ubezpieczoną badało trzech biegłych specjalistów z zakresu psychiatrii z których to, dwóch uznało, że ubezpieczona jest nadal niezdolna do pracy zgodnej z poziomem kwalifikacji.

Ustalając powyższe Sąd oparł się na opiniach tych biegłych – tj. lek. med. B. D. oraz lek. med. A. W., które wydane w oparciu o przeprowadzone badanie ubezpieczonej oraz po zapoznaniu się z treścią dokumentacji medycznej z przebiegu jej leczenia, zdaniem Sąd zostały przekonywująco uzasadnione. Z opinii tych, zbieżnych ze sobą zarówno pod względem poczynionych rozpoznań jak i wniosków, jednoznacznie wynika, że rozpoznany stopień nasilenia stanów lękowo – depresyjnych uniemożliwia obecnie ubezpieczonej pracę zarówno w charakterze opiekunki jak i pracownika administracyjnego. Stan taki występuje od około 2011roku i nie uległ istotnej poprawie.

W konsekwencji takiego stanowiska Sąd z mocy art. 477¹⁴ §2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż przyznał ubezpieczonej prawo do dalszej renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy począwszy od 01.03.2014r. na dwa lata.

Sędzia